

Dosarul nr. 2ra-436/22

2-19172869-01-2ra-07042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Secrieru, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Iovu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Iovu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eldorado Terra” cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrei Iovu și a fost menținută hotărârea din 25 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 28 octombrie 2019, Andrei Iovu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eldorado Terra” cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, văzând publicitatea Aquaterra Wellness & Spa despre facilitățile sălilor de sport, la data de 15 iulie 2019 a mers la sediul clubului din mun. Chișinău, bd. Decebal 6/4, pentru a vedea infrastructura sportivă și a discuta despre prețurile la serviciile oferite. În acest scop, și-a făcut o programare prealabilă, lăsând datele sale de contact. În urma prezentării sălilor de sport de către o angajată a Aquaterra Wellness & Spa, pe nume Iana, i s-a oferit un abonament la serviciile sălilor, pe 14 luni de contract, la suma de 1 260 de euro.

A susținut că în noaptea respectivei zile, unul din angajații Aquaterra Wellness & Spa i-a expediat la numărul său de mobil, prin intermediul aplicației Viber, mai multe mesaje ce conțineau cuvinte necenzurate și injurii, acest lucru repetându-se și la data de 24 iulie 2019.

A menționat că la 25 iulie 2019, a reclamat situația sus-descrișă angajatei Aquaterra Wellness & Spa, Iana, care i-a spus că va cerceta cazul și va veni cu un răspuns, însă, acest fapt nu a avut loc, motiv din care a telefonat la recepția clubului, luând legătura cu administratorul companiei Alexandr Rogovoi, care, la rândul său, i-a sugerat să depună o plângere în formă scrisă, care va fi procesată de administratorul Aquaterra Wellness & Spa, Olga Iftodi.

Reclamantul a relatat că la 19 august 2019, a depus o plângere la adresa companiei, explicând situația descrisă și solicitând să fie informat dacă a avut loc cercetarea reclamației înaintate, prin intermediul angajatei Iana, la data de 25 iulie 2019 și care a fost rezultatul acesteia, precum și cerând aplicarea măsurilor disciplinare în privința angajatului care i-a adus injurii, deoarece acest fapt, precum și lipsa de intervenție în acest sens a administratorului, i-a creat disconfort moral.

A afirmat că, după expedierea plângerii prin poștă cu aviz recomandat, a fost contactat de o persoană pe nume Igor Muntean, șeful securității la SRL „Eldorado Terra”, care l-a chemat la o întrevedere pentru a discuta pe marginea situației create și i-a comunicat că în cel mai scurt timp va primi un răspuns la reclamația depusă.

Reclamantul a invocat că, până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, nu a primit un răspuns la reclamația adresată Aquaterra Wellness & Spa, din care motiv consideră adresarea în instanța de judecată ca fiind unicul mijloc legal de soluționare a litigiului și de repunere în drepturi.

A solicitat, în temeiul art. 6, 9, 13, 18⁵, 27, 32 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, obligarea pârâtei să achite penalitatea în sumă de 63 de euro, pentru fiecare zi de întârziere de nesoluționare a reclamației pentru serviciul necorespunzător, precum și repararea prejudiciul moral în sumă de 15 000 de lei.

Prin hotărârea din 25 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Andrei Iovu în beneficiul SRL „Eldorado Terra” suma de 6 000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și în beneficiul statului cheltuielile suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei în mărime de 28 de lei.

La data de 24 septembrie 2020, Andrei Iovu a declarat apel împotriva hotărârii din 25 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Andrei Iovu și a fost menținută hotărârea din 25 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, la materialele cauzei nu a fost prezentat niciun înscris care să probeze faptul că prejudiciul solicitat de către reclamant de a fi reparat, ar exista în general, prin prisma faptului beneficierii de către Iovu Andrei, în calitate de consumator, de un produs/serviciu necorespunzător, or, însuși reclamantul a susținut în cererea de chemare în judecată că a sistat procesul de achiziționare a serviciilor clubului SRL „Eldorado Terra”.

Instanțele de judecată au menționat că instituția „reclamației”, prevăzută de Legea privind protecția consumatorilor, poate fi aplicată și se referă exclusiv la existența unui produs/serviciu necorespunzător, care poate fi probat prin bonul de casă sau o copie de pe alt document care confirmă efectuarea cumpărăturii (inclusiv certificatul de garanție), ceea ce la caz lipsește cu desăvârșire, fapt susținut de însuși reclamantul, prin recunoașterea neachiziționării serviciilor SRL „Eldorado Terra”.

Cu privire la pretenția privind încasarea penalității prevăzute la art. 32 din Legea privind protecția consumatorului, ca formă de răspundere a vânzătorului/prestatorului, instanțele de judecată au concluzionat că penalitatea se referă la cazurile de reparare sau înlocuire a produsului achiziționat, a reducerii prețului sau a restituirii contravalorii acestuia, situații de fapt care iarăși presupun existența produsului/serviciului procurat, ceea ce la caz, după cum s-a constatat, lipsește.

Prin urmare, pretențiile solicitări ale lui Iovu Andrei către SRL „Eldorado Terra”, nu semnaleză și nu vizează încălcarea vreunui drept fundamental al primului în calitate de consumator, cu atât mai mult, nu vizează încălcarea drepturilor consumatorului în procesul de procurare/prestare a serviciilor SRL „Eldorado Terra”.

La data de 21 martie 2022, Andrei Iovu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra caracterului rezonabil al onorariului avocatului intimat. Având în vedere lipsa de orice complexitate a cauzei deduse judecării, lipsa oricărui raport privind prestațiile avocatului și valoarea nesemnificativă a litigiului, în special coraportul dintre suma litigiului și valoarea onorariului, consideră că cheltuielile de asistență juridică încasate din contul lui, nu sunt rezonabile și sunt contrare jurisprudenței CtEDO.

Recurentul consideră că, unica modalitate de a ajusta cuantumul onorariului avocatului, este casarea hotărârilor și trimiterea la rejudecare pentru administrarea de probe necesare evaluării caracterului rezonabil.

A menționat că intimata a solicitat încasarea unor cheltuieli de asistență juridică exagerate și disproporționate de la consumator, urmărind intimidarea și descurajarea acestuia în exercitarea drepturilor încălcate în ordine judiciară. La caz, instanțele inferioare nu au argumentat în niciun fel temeiurile încasării cheltuielilor de judecată solicitate de agentul economic și respectiv, au admis interpretarea eronată a art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fapt ce a condiționat compensarea unui onorariu nejustificat și lipsit de trăsătura de rezonabilitate.

Andrei Iovu a indicat că, la încasarea cheltuielilor de judecată suportate de instanță în mărime de 28 de lei, nu s-a ținut cont de prevederile art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, în caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanță, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

A invocat că, instanțele de judecată au soluționat problema drepturilor unei persoane care nu a fost implicată în proces și anume, ale lui Buga Alexandru, care i-a

adresat cuvinte licențioase și prejudiciabile, cu ocazia intenției de achiziționare a abonamentului la sala de fitness.

Prin urmare, recurentul consideră că erorile menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, motiv din care cauza necesită a fi restituită la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 16 noiembrie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la 18 ianuarie 2022 la adresa electronică a recurentului (f.d. 152).

Totodată, se reține că prin dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, au fost stabilite măsuri specifice în domeniul justiției, fiind suspendată de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile, cu excepțiile prevăzute la pct. 5.1.1 din dispoziție. Termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Ulterior, prin dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, au fost excluse măsurile specifice în domeniul justiției, începând cu data de 04 aprilie 2022, judecarea cauzelor civile fiind reluată din oficiu.

Astfel, recursul declarat de către Andrei Iovu la 21 martie 2022, este în termen.

La data de 07 aprilie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimă SRL „Eldorado Terra” (f.d. 169, 171), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la 10 mai 2022, SRL „Eldorado Terra”, reprezentată de avocatul Vasile Josan, a solicitat de a considera recursul inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Iovu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Andrei Iovu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Iovu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Andrei Iovu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic